

BEVLOGEN Jongerenwerker Nikkie Siersma doet wat ze kan

'Ons hart ligt gewoon hier'

„Iedere jongere gun ik een jongerenwerker als ze die nodig hebben.” De 28-jarige jongerenwerker Nikkie Siersma uit Schagen is bevlogen. Werkend voor Stichting Mee en de Wering is haar thuisbasis Jongerencentrum Vliet 60 in Julianadorp, sinds twee jaar gevestigd in een voormalige school vlakbij het skatepark. „Andere instanties zijn buiten kantooruren dicht. Al zijn we niet altijd hier, we zijn wel altijd te bellen. We nemen gewoon op, ook in de nacht en gaan aan de gang. Dat doen we allemaal. We hoeven het niet te doen en worden voor het extra werk niet betaald. Maar je doet wat je kan. Ons hart ligt gewoon hier.”

Heleen Vink

Julianadorp ■ Aan tafel in de grote gezellige ruimte met banken om op te chillen en tafels om spelletjes aan te doen, schuiven twee vaste bezoekers aan, de 16-jarige Anouk Schlobos en haar vriendje de 18-jarige Kay Wijkman die beiden in Julianadorp wonen. Ze zijn nog jong maar gaandeweg het gesprek wordt duidelijk hoe goed ze al weten wat ze met hun leven willen en hoe stevig ze in hun schoenen staan. „Anouk laat zich niet leiden door anderen of door een groep. Heel sterk van haar, ze blijft zichzelf”, complimenteert Nikkie haar.

Kay weet nog toen Juni Larmonie, een ambulante jongerenwerker, drie jaar geleden met zijn paarse jongerenwerf fiets kwam aanlopen bij het skatepark, hij vooreerst werd uitgelachen. Hij zocht contact om de jongeren te laten weten dat ze in het jongerencentrum welkom waren. Kay ging met zijn vrienden toch maar eens kijken. „Het was heel gezellig en er was een leuke klik met de jongerenwerkers. Uiteindelijk kom je elke dag, je neemt vrienden mee of wordt zelf weer meegenomen.”

Zelfvertrouwen

Kay had het in het begin lastig door de mensen met wie hij omging. „Met Juni kon ik dat goed bespreken. Die zei bijvoorbeeld, 'dat is ook niet handig om te doen' en daar heb ik veel van geleerd. Zo ben ik toch goed terechtgekomen”, is hij vol zelfvertrouwen. Zelf probeert hij dat andere jongeren nu ook mee te geven. „Ik stap op mensen af die het moeilijk hebben”, valt Anouk hem bij. „Zeg maar tegen mij wat er is, tenminste als ze dat willen.”

„Mooier als ze het van andere jongeren horen, dat is hoe het zou moeten zijn. Al gaat het dan wel ten koste van ons werk”, grapt Nikkie. „De kracht ligt bij advies, niet bij iets opleggen. Jongeren moeten al zoveel, op school, op werk en thuis.”

Wanneer jongeren centra er niet zouden zijn, zou er veel meer ellende op straat zijn, daar is Kay van overtuigd. „Dan hingen we nog rond bij de Vomar, wat we nu niet meer doen, en hadden we gezeur met de politie. Nu is er een gewoon contact met elkaar.”

Doordeweeks is de locatie 's avond open van zeven tot tien uur. Nikkie legt uit dat vanwege de coronamaatregelen ze helaas nu alleen 's middags open zijn. „Iedereen van 12 tot 23 is welkom. De leeftijd ligt hier gemiddeld van 15 tot 20 jaar. We doen veel spelletjes, dat blijft toch leuk. Hiernaast ligt het skatepark. Op zomerdagen komen ze hier een limo drinken en gaan dan weer skaten tot het donker is.”

Crisis

Wooncrisis, zorgcrisis en klimaatcrisis. Hebben Anouk en Kay zorgen over de toekomst? „Een woning heb ik nu nog niet nodig”, reageert Anouk nuchter. „Dus daar maak ik

Nikkie (r.) heeft net de tweede adventskaars aangestoken die Kay vasthoudt. Anouk kijkt genietend toe. FOTO HELEEN VINK

„De kracht ligt bij advies, niet bij iets opleggen

me nog geen zorgen om. Maar ja, over de klimaatcrisis komt van alles langs op social media. Ik hoop dat als we allemaal bijdragen, we echt nog het verschil kunnen maken.”

Dromen en hoop hebben ze zeker nog. Kay hoeft niet te dromen, want weet dat wat hij wil ook kan. „Mijn

vader heeft als ZZP-er een schildersbedrijf en dat kan ik later overnemen.”

'Vrouwendroom'

Anouk werkt naast haar opleiding aan het Horizoncollege, vier dagen bij een kapperszaak in Den Helder. „Ik denk dat ik graag bij mijn baas blijf, het is daar fijn met een open en eerlijk contact. En ja, ik droom een 'vrouwendroom'. Werk, gezin en kinderen.” „Dat lijkt mij ook leuk, alleen nu nog te vroeg”, lacht Kay zijn vriendin toe.

Ziet Nikkie, bijvoorbeeld gezien de afgelopen rellen in de steden, nog hoop voor jongeren? „Zeker wel, ik denk alleen dat er veel meer bekendheid gegeven moet worden aan plekken als deze voor jongeren. Er was vroeger in ieder dorp wel een cultureel centrum of een jeugdver-

eniging en dat is allemaal wegbezuinigd. Terwijl dat culturele juist zo belangrijk is voor jongeren. In al die dorpjes om ons heen in Hollands Kroon is er gewoon niet zoveel voor jongeren. Dat zou mijn wens zijn, dat daar meer focus op komt.”

„Mensen vragen wel eens 'zie je concreet resultaat van je werk, kun je aantallen geven? Nee, dat kan ik niet. Het kan zomaar zijn dat ik iemand tegenkom op straat en advies geef als 'ik heb het zelf toen zo gedaan' en dat die er niets mee kan, maar later denkt, 'hee, dat zei zij toen en ik kan er nu wel wat mee'. Het is niet meetbaar, maar wel belangrijk. We blijven praten en zeggen 'als je niet wilt praten is het ook goed, maar je bent hierbinnen altijd welkom. Of je vrolijk bent of niet, we hebben liever dat je hierbinnen zit, warm en veilig.’”

Advent

Advent is een tijd van bezinning. Symbolisch wordt vier weken lang iedere week een kaars meer aangestoken, tot ze tijdens kerst alle vier feestelijk de donkerte van het eindejaar mogen oplichten. Deze tweede week bezint jongerenwerker Nikkie Siersma zich op de steun die ze kan bieden aan jongeren.